יהושע,

לדבר על יהושע בלשון עבר זה מוזר, קשה במיוחד ועדיין לא נתפס.
יהושע תמיד נתן תחושה שאפשר לקבל עצה (טובה כרעה) בלי גבולות, בכל זמן ועם אין סוף כוונות טובות.
הרבה פעמים מצאתי את עצמי אומר לעצמי: אשאל את יהושע מה הוא מציע או איך פותרים בעיה (בטח בתחום הטכני שבו הוא היה בעל ידי עצום ומבלי ללמוד).
יהושע היה איש שיחה עם שרם ענק ומאידך מהיר חימה ופעמים קצר רוח אך מכריו ידעו לא להיפגע, ידעו שכוונותיו טובות ודקה אחר כך-חייך, חיבק כאילו התנצל.
הנדיבות הבלתי נסבלת שלו השאירה אותו חסר כל.
החיים התובעניים פיתחו אצלו חוסן בלתי מוסבר מול כל הקשיים, חוסן שגבל באופטימיות שדחקה את המציאות המרה.
במיוחד בשלבים של המחלה, הוא הצליח לשכנע את רובינו ובמיוחד את עצמו שהוא מחלים, לכן הוא הצליח לדחוק את הקץ במשך יותר משנתיים.
מעט מאוד ידעו עד כמה יהושע היה רך וכמהה לרכות ולאהבה כי הוא ידע להסתיר את זה כדי להקרין שליטה עצמית.
מגיל אפס הייתה בינינו הערכה ואהבה הדדית בלי גבולות ובכל תנאי, ותמיד ידעתי שאת זה אף אחד לא יכול להפר ולקחת מאיתנו.
ועכשיו כל זה נגמר ואני נשאר עם הזיכרונות הטובים (וגם הרעים) ובעיקר עם החסר.

בגעגועים, מישי.

(דברים שנאמרו על הקבר)

יהונתן

בסוף קיץ בפעם הכרתי את יהונתן לראשונה
בפעם ושאלתי לו כשותפים שוכן בחתמי - פרי
אהבה שלו ידעתי כמאה עד איך זן עלם חן
מלון קסם, אישיות תמימה וטהורה, בריוק כשמנעה
ונוסק אמונה. עד סוף הדרך עם בו השבח הגדול
ידעתי שלו טעיתי בצהרי הנתונים הולה ודברתי בהם,
אבל במקרול קרמה עלה ומידים אפשר יהונתן הנחרץ
הנוים בעל התלונה, מנגד לכשרונותיו, בתה בשלבי
אב המלחמה הקיומית שנכפתה עליו - בחרבה אמנה היה
למות אב תלוותיו - ותיפס תמיד בחרבים מטלו
כשנקרבה המוקדו שלו הנמקלב בסיסים לאמצע
וכסופו של דבר אבדו מולם מאמצי קם עליו ונוטש אחל.
המשמעה הצאב בין חלום למציאות היתה בעוברין של
יהונתן והיו שעבה אב לבו; בחרבו היתה תמיד נלופה

כוונה טובה, אבל מי שכל אחד כמעט יודע לכך;
אבל כמובן הכוונה כך רוצים המפולם.

קשה לי להסביר את הישר בדרך הקבלה ובדם כל
כיוון שהיה דור כל כך כאמור השאלה שנשאלה הקבה
בלבד כל השאר שישאר לדו ואמרו אמר נאיה חסר
דרך משוך, מה הוא בחיים הזה, אינם כלום ואין
לו הבנה, אופה נשמר כלהלם לא כנראה, ובמה
הקמדה מזומנת הפנטזיה על אנשים שאינם יכולים
לדבר בחיים.

שאלה נשאלה שנשאלה לא אדם; הישר היה
אוטו יפה ובך אנו מודים לשמאלה בלבד.